

Nr 1

Februari 2018

I detta nr:

- Ordförande har ordet
- Fm Nynäshamn går till sjöss
- LilleJulafton på Balder 9 december
- Långresan jorden runt med HMS Älvsnabben 1954-1955 fortsätter, Aden - Manilla
- Korvgrill vid Marinstugan 20 januari
- Hälsning från Kassören
- In memoriam
- Marinstugan

Flottans mäns avdelning 11, Nynäshamn

Ordförande: Kjell Johansen   Mob 0706-41 35 53
Vice ordf: Håkan Hedén   08-774 14 95
Mob 0702-07 07 82
Sekreterare: Rune Stang   08-520 305 55
Mob 0703-69 29 38
Kassör: Linda Leibing-Hedén   08-774 14 95
Mob 0703-05 30 23
Ledamöter: Berit ÅbergSchagerberg 08-530 447 57
Mob 0707-44 82 91
Björn Asplund   Mob 0706-36 32 15
Robert Norberg   08-524 001 03
Mob 0702-71 05 58
Suppleanter: Björn Wideberg   08-500 468 57
Mob 0702-46 41 90
Thomas Nilsson   08-520 307 18
Mob 073-154 51 45

Registrator: Berit ÅbergSchagerberg   Medlemsregisteransvarig.
08-530 447 57   *Vid ändring av adress,
meddela registratören.*

Adress: FM avd 11 NYNÄSHAMN
c/o Kjell Johansen
Båtsmansvägen 13
149 31 NYNÄSHAMN
kjelljohansen756@gmail.com

Kassör: FM avd 11 Nynäshamn
c/o Linda Leibing-Hedén
Björnclous väg 53
148 35 ÖSMO

Postgironr: 28 21 05 - 6

produktion: st-media
R Stang
Skogsv 4
148 30 ÖSMO
Tfn 08-520 30 555
Mob 070-369 29 38
e-mail: st-media@telia.com

Ordföranden har ordet

Hallå alla vänner i Flottans Män!

Det blev lite vinter i alla fall! Några av oss mötte vintern ute vid Marinstugan i helgen där vi grillade korv och hade det allmänt trevligt, mer om detta i tidningen.

När detta skrivs så skall vi ha vår första soppkväll på Balder. Vi kommer då att få en orientering om läget och framtiden ute vid Norviks hamn av projektledaren själv. Det kommer att bli intressant för oss Nynäshamnare.

Soppkvällarna fortsätter under året sista torsdagen i varje månad med flera intressanta föreläsningar. Möt upp och trivs tillsammans.

I februari kommer några av oss ordförande i Södertörns lokalföreningar att genomföra en budgetdialog med 4.sjöstridsflotttiljen som kommer att mynna ut i ett stödavtal mellan oss och förbundet. Förmodligen kommer detta avtal att lindra vår ekonomi och närheten till vårt värdförband kommer att stärkas ytterligare. Vi ser fram emot detta och ni kommer alla att få information om vad detta kommer att innebära för vår förening. Vi kommer även att ta upp en dialog med förbundet om vi kan få besöka dem under året, kanske en tur till sjöss går att ordna.

Nu har vi snart vårt årsmöte med efterföljande årsfest. Den 24 februari genomför vi detta och naturligtvis även det på Balder. Det skall bli spännande och få höra om styrelsen har skött sig. Festen efteråt brukar alltid bli lite extra med särskilt god mat från Mickes byssa. Vi ses då!

Medlemmar kommer och går i vår förening. Bara den sista månaden har vi fått 3 nya medlemmar och tyvärr har två av våra gamla medlemmar gått bort. Vi kommer att hedra dessa vid vårt årsmöte med en tyst minut.

Kjell

Fm Nynäshamn går till sjöss.

Vid pennan R Stang

Vi var inte så många, men vi hade det väldigt trevligt på vår resa tur och retur till Tallinn med m/s Romantika. Hon är 193,8 meter lång och 29,0 meter bred har 11 däck och kan lasta 300 bilar 2500 passagerare, om det behövs kan hon komma upp i 22 knop. Hennes systerfartyg har fått namnet Victoria.

Alla som har "turat" med en kryssningsfärja av den storleken vet att man får god mat bra service och även oftast trevlig underhållning.

Vi fick alla dessa ingredienser. SMHI hade fel igen. Prognoserna var en frisk till styv kuling från NW.

Av den såg eller kände vi inget. Glas och porslin stod kvar på bordet. Man behövde inte heller hålla i sig för att kunna gå stadigt. Nåväl tänker ni, ska han säga som har tillbringat större delen av sitt liv till sjöss. Nåväl må så vara, men detta är faktiskt sant. Visst har väl även ni läsare uppmärksammat att SMHI kan ha fel, eller hur? Vi fem som åkte hade en fin resa och njöt i fulla drag av varandras sällskap. Robert som var researrangör såg till att vi var på rätt plats vid rätt tidpunkt. Han vakade över oss som en "mother hen."

Efter en gedigen frukost och förtöjning i Tallin, var det dags att ta staden i besittning. Stig som redan under promenaden från T-banestationen till färjan hade tvingats till ett antal pauser på vägen beroende på ont i ett knä valde att inta horisontalläge i ett försök att kurera sig.

Vi andra däremot kunde med Robert som guide, börja promenera mot staden. Vägen ner till markplan var lång och när vi väl kom ner märktes med all önskvärd tydlighet att det dels blåste lite och att det var friskt. En del isfläckar och gamla snöhögar låg på backen. Det märktes tydligt att vi hamnat i en annan klimatzon. Vi travade på och kom så småningom upp i de gamla kvarteren. Det hade blivit lunchtime och magen hade börjat kurra. Det var dags för en god värmande soppa.

Här gick vi ner
till öl o soppa

Robert styrde oss med vana steg mot en dörr som ledde till en brant trappa ner i underjorden. Man fick intryck av att han hade växt upp i dessa kvarter och hittade som i sin egen byxficka. I slutet på trappan ännu en dörr och sedan in i en trevlig lokal där dofterna av nylagad mat slog emot oss. Vi var, förutom personalen de enda gästerna där. Törstiga hade vi också blivit så varsin öl beställdes innan

I de djupa källarvalven

vi ens hunnit fram till bordet. För min del hade jag hoppats på att få en tallrik med borsjtj. De andra hade även nappat på mina smått lyriska utläggningar om hur god den soppan skulle smaka. Men tyvärr det stod inte på dagens meny. OK second best, så det fick bli en tallrik soljanka som beställdes av alla utom Kerstin som valde något annat. Soppan, en kötsoppa smakade utmärkt och var en fullvärdig ersättare för den borsjtj vi inte kunde få.

Styrkta av öl och soppan promenerade Robert, Kerstin och jag till fartyget. Kjell och Elisabeth fortsatte en tur på stan för att återuppleva gamla minnen.

Den resterande delen av eftermiddagen tillbringade jag i horisontalläge med en god bok. Inte otänkbart att ögonlocken fälldes ner under en kortare stund när jag låg där i kojen.

Sonja hade ju inte denna gång haft tillfälle att följa med så jag hade en egen hytt, vilket har sina både för och nackdelar.

Klockan hade tickat på och det var dags att göra sig i ordning för att träffa de andra och så småningom gå till matsalen och äta middag. Stig som under vägen till middagen hade pausat många gånger, kom haltande i gången, men som alltid på gott humör. Dagens vila hade inte förbättrat hans onda knä, men som han sa,

-"Jag fick ju tillfälle att läsa och vila, inte dumt det heller."

Utanför ingången till matsalen stod Robert och väntade på oss medan vi provsmakade ett glas bubbel (å 2 euro) som tax free passade på att göra reklam för. Påhejade av Robban tog vi med oss glasen till ett av de runda borden längst fram i matsalen som han hade ordnat till oss.

Alltid trevligt att sitta vid ett runt bord när man inte är flera än vad vi var. En del spring blir det ju i alla fall eftersom man skall hämta mat och dryck. Efter mycket av den varan och när alla var mätta och nöjda promenerade vi runt i fartyget och spanade in de olika aktiviteterna som pågick.

Vi stannade till i en pianobar där ljuva toner fick oss att minnas tider som flytt. En vacker ung dam sjöng gamla, för oss välkända melodier. När hon gjorde paus satt vi och berättade mer eller mindre sanna historier och hade det trevligt i varandras sällskap. Men allting har ju ett slut som alla vet. Några av oss bröt upp och uppsökte kojens för ännu en skön natt till sjöss. Det är ju inte så ofta numera som man får somna till det avlägsna ljudet av ett fartygsmaskineri.

Efter ännu en god sjöfrukost var det dags att inventera taxfree och lite blev väl handlat för min del. Kjell bunkrade upp ölförrådet och lite till. Han tänkte fylla bilen. Jag hade väl bestämt mig redan för att överlåta min plats i bilen till Stig och Kerstin med tanke på den nu handikappade Stig.

När vi så småningom debarkerade såg jag vilka problem han hade för att gå och kunde inte annat än känna en viss tillfredsställelse över att det var jag som fick promenera till T-banestationen i stället.

Dagens goda gärning, efter en mycket välorganiserad och trevlig sjöresa. En stor eloge till vår reseledare Robert.

LilleJulafton på Balder 9 december

vid pennan R Stang

Stämningen i lokalen var på topp redan från första stund. Alla verkade glada och förväntansfulla inför kvällen och de kommande jul-/nyårshelgerna. Eftersom det var LilleJulafton vi samlats för att fira tillsammans var glögg med tillbehör det som vi minglade runt med. Vi gladdes oss åt att vår medlem Micke "Den glade kocken", var på plats och

höll ett vakande öga över arrangemangen. Han hade också försäkrat oss om att den stora faran/krisen med hans hälsa nu var över. När, så småningom alla minglat klart och uppsökt sina platser tog Kjell till orda och berättade i stora drag vad som skulle komma att hända under kvällen. Men nu hände något som åtminstone för mig kom som en total överraskning. Kjell annonserade att styrelsen i år utsett mig som årets Flot-

tans man. Detta måste betraktas som en kupp. Som sekreterare i vår förening och så vitt jag kommer ihåg inte varit frånvarande vid mer än två - tre styrelsemöten (då med laga förfall) under alla år, var det fullständigt omöjligt att koppla detta till något som diskuterats på något styrelsemöte.

Icke desto mindre kändes det hedrande att få höra detta. Det föreföll dessutom som om övriga i församlingen bejakade beslutet. Märkligt man blir tydligen aldrig för gammal för att uppskatta beröm, en klapp på axeln som visar att någon bryr sig, och tycker om det man gör. Efter att den värsta

chocken över denna helt överrumplande kupp från styrelse kamraterna lagt sig och jag fått en vacker blombukett var det dags att återgå till ordningen.

Julmaten hade burits in varför Kjell genast fördelade respektive bord till i vilken tur maten skulle hämtas. Här tog fördelarna med att ha blivit årets Flottans man ett brått slut.

Mitt bord hamnade näst längst ner i kön. Vi tog det lugnt i full visshet om att Mikes överdådiga julbord skulle komma att räcka även till oss.

När mat och dryck hade hämtats av alla var det dags att sjunga några julvisor, men ack, då blev jag medveten om att jag glömt ta med visorna. Sjunga skall vi ju göra, så Eron och jag tar ton det blir ett antal visor som alla kan, visserligen inte några tomtar men det gick bra ändå. Efter ett antal visor och turer till det uppdukade julbordet där sill och skinka hade en strykande åtgång kom det även in varma rätter, Janssons frestelse, kött-

bullar, prinskorv, revbensspjäll o s v, så nog var det ett julbord som gjorde att ingen behövde behöva gå därifrån hungrig.

Det hade blivit dags för kaffe. Medan vi övriga mätta och lite lätt dasta fick njuta av kaffet gick Linda och Håkan runt och sålde lotter till det lotteriet som vi, med hjälp av medlemmarnas generositet att

skänka vinster kunde ha. Bland alla dessa vinster tronade en tavla en akvarell, målad av Lars Åke Svenheden. Detta objekt var ett givet förstapris som alla satt och väntade på att få föra hem. Frågan var bara vem den lycklige skulle bli. Av tvåhundra sålda lotter skulle en

få dra högvinsten. Den stora frågan var, vem skulle den lycklige vinnaren bli.

Dragningen började och det blev Håkan Ödmark som med ett segervisst leende på läpparna gick fram till prisbordet och fattade ett stadigt tag om tavlan.

Efter denna rysare släppte den förtätade stämning som härskat i lokalen. Alla föreföll acceptera att denna gång var det inte min tur. Det var ju dessutom så att det var många fina priser kvar på bordet.

De som stod på tur för att vinna efter Håkans lyckolott var Berit och Börje Svaleklev, fam Johansen, Stig Ödmark, (som greppade ett tag om en kombinerad ryggsäck, fällstol kanske med tanke på nästa års Velothon), Lars-Åke Svenheden, Robert Norberg, Björn Asplund, Gunnar Bengtsson, Björn Wideberg, Bengt Lind och Mats Öhman.

Bland dessa lyckliga vinnare kunde man notera att fru Fortuna inte bara en utan ett par gånger givit utdelning.

Dock icke till Mats trots att han sin vana trogen även i år köpt tjugo lotter. Men han fick utdelning på en av lotterna och tog det sista av priserna.

Alla vi andra då, tja vi fick nöja oss med att ha fått delta i och uppleva spänningen med lotteriet. Dessutom kunde vi gemensamt glädja oss åt att ha bidragit till en kassaförstärkning för vår förening. Något som behövs för att kunna ordna aktiviteter för våra medlemmar.

Gästerna gjorde sig ingen brådska med att lämna festen utan dröjde sig kvar och pratade med varandra och förföll nöjda, mätta och glada.

När detta skrivs är julen över och vi har ett nytt år framför oss. Det kommer ju att ta ett helt år innan nästa LilleJulafest återkommer och då, som det ser ut just nu i planeringen (men inget är hugget i sten) även ett uppmärksammande av att föreningen firar 80-årsjubileum. Föreningen officiella bildande var ju den 9 december 1938.

Den styrelse som kommer att väljas i slutet på februari kommer att få en hel del att göra.

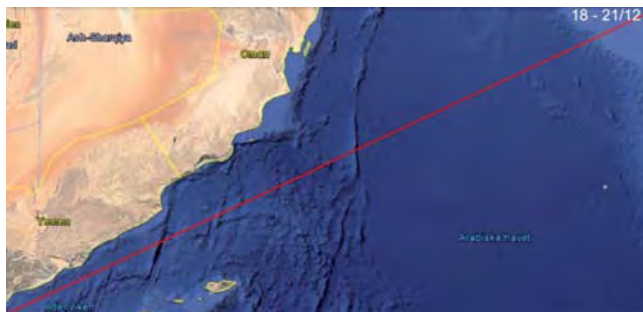
2018 kommer att bli ett innehållsrikt år, 80 års jubileum och i september skall föreningen vara värdar för den årliga 5-kampen.

Utöver dessa stora händelser skall soppkvällar med kloka och trevliga föredrag och utflykter till intressanta platser o s v. planeras och genomföras.

Långresan jorden runt med HMS Älvsnabben 1954-1955 fortsätter

Aden - Manilla

Vid pennan L-Å Svenheden

Vi lämnar Aden, utan större förlust, den 9 december och kommer åter ut i Aden-viken. Efter värmen i land är det verkligen skönt att komma ut i "den svalkande monsunen" med friska vindar som Indiska Oceanen för med sig. Med sällskap av delfiner, valar och flygfiskar fortsätter vår resa till

Bombay.

Ombord har vi ingalunda semester. Under gång genomförs stridsutbildningar för hela besättningen av alla kategorier och på olika nivåer både teoretiskt och praktiskt såväl dag som natt. Utöver utbildningar genomförs fartygsunderhåll, beklädnadsvård, rengöring, vapenvård och mycket annat. Livräddningsövningar genomförs regelbundet och allt som oftast ges fartygslarm samt blåses (utropas) i högtalaranläggningen "Man över bord", kompletterat med övning. Då upphör den normala verksamheten och speciella räddningsåtgärder vidtas efter ett särskilt schema. På samma sätt övas också vid brand eller andra oförutsedda händelser, som har med fartygets säkerhet att göra. Sådana övningar är viktiga ombord när man befinner sig långt från land och inte kan räkna med att få hjälp från annat håll.

Fartyget strävar fram i c:a 12 knop, ibland i den hårda vinden, och vi närmar oss Bombay. Men innan dess skall vi fira Lucia om än det är 33 grader varmt. Vem skall få de flesta rösterna, som fartygschefen skall kröna till Lucia? Konkurrenten är hård. Men om jag inte minns fel så var det en aspirant Öhman som korades till "skeppslucia" och som fick vandra runt i fartyget med sina tärnor. På eftermiddagen fick besättningen kaffe med lussekatter.

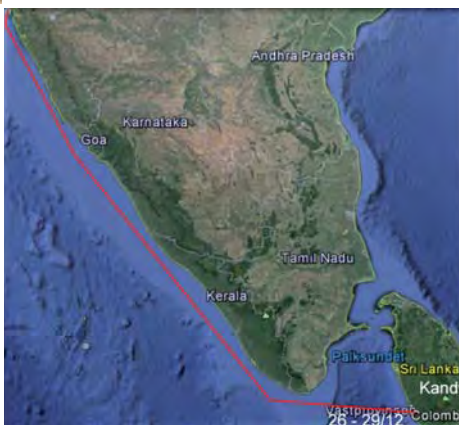
Så kommer vi fram till Indien och till staden Bombay den 18 december. Här lär det bo, vid vårt besök, minst 4 milj. människor. Staden anses vara vacker om man ser den på avstånd. Efter förtöjning går fria kvarteren i land. Vi möts av fattigdom och misär nere i hamnkvarteren. Vi ser vuxna och barn varav en del är halta, lytta och sjuka och svårt att ta sig fram. Tiggeriet verkar vara omfattande. Skänker man någon peng så har man ett antal barn omkring sig. Det är med sorg man ser dessa människor. Väl kommen fram till centrala delarna av staden så är det en helt annan miljö. Här finns rikedomen med fin bebyggelse, fina kvarter och affärgator. Om det blir stopp i trafiken så är det en eller flera kor som har förfoganderätten av gatan/-platsen. Inom Hinduismen, som är ett dominerande trossamfund i Indien, intar kor en central roll. Det ordnas utflykter till olika sevärdheter för besättningen. En av utflykter går till de "hängande trädgårdarna" en underbar plats. Underverket "hängande trädgårdar" ligger egentligen i Babylon (Irak).

Det finns olika sätt att tjäna pengar på och en av sätten är ormtjusare som det finns ganska gott om. Ormen bär han i en korg och efter en "trudelutt" med flöjten reser sig den fruktade kungskobran och ser skräckinjad ut. När han slutar spela kryper ormen med maklig fart ner i korgen igen.

Efter några intensiva heta dagar i Bombay kastar vi loss och kommer ut i svalkande vindar på Adriatiska havet. Nu närmar sig julen. Svensk jul med tomte, gröt

och skinka skall traditionsenligt firas även om det är 32 graders värme. Vi följer den indiska kusten och ankrar på julafton vid den lilla klippön Sacrifice Rock som ligger några sjömil väst om södra delen av indiska kusten. Vid denna ö firade kryssaren Fylgia sin julafton på långresa 1932 – 33? Vi städar, pyntar och klär julgranen. Backlagsbord och fällstolar tas upp från manskapsmässarna och placeras på halvdäck. Klockan 1600 blåses till julbön och vi samlas på plattan. Prästen väljer väl valda ord och därefter samlas vi till julborden. Det är buffé och här saknas inget av den traditionella julmaten. Det är ganska unikt att i 32 graders värme sitta på Älvsnabbens halvdäck och äta julmat. Dagen till ära får hela besättningen, varsin öl.

Efter avslutad måltid blir det långdans och senare kommer tomten med julklappar till mässarna. Vi lättar ankar och ställer färden mot Ceylon. Värmen är pressande och därför bär vi, sedan vi har kommit in i varmare breddgrader, klädsel ombord som benämns Khakiställ och under permission vit klädsel med korta eller långa byxor. På huvudet har vi en huvudbonad liknande den som Karl Alfred bär och vid permission rundmössa med vitt kapell. På annandagens morgon siktar vi Ceylon, naturens egen kryddbod. Vi ankrar i hamnområdet bland ett stort antal fartyg. I land finner vi underbara lummiga grönområden med blomsterprakter. Staden Colombo är ett paradiset för dem som vill köpa allehanda hantverksarbeten både i trä och textil. 120 km från Colombo, uppe på höglandet, ligger den forna huvudstaden Kandy. Staden är berömd för sin skönhet och historiska minnen. Vi embarkerar 3 bussar och åker upp på slingriga vägar i en fantastisk natur, ibland utmed bergväggar, med en svindlande fart.

Jag förstår chauffören som gjorde korstecknet innan vi åkte. Näväl, det var värt att komma till den vackra staden och få en guddad visning. Den 29 december lättar vi ankar och sätter kurs mot Singapore. Enligt planeringen för vår resa går vi inte över ekvatorn. För att bli upptagen i Kung Neptuns rike måste alla, som tidigare inte blivit döpta, bli döpta efter en särskild ritual när man korsar ekvatorn. Vi gör därför en extra tur sydvart för att korsa ekvatorn.

Löparnisse kommer ombord och in-formerar om dopet. Dagen efter kommer kung Neptun och hela hans hov med medicinmän, frisörer och mörkfärgade badare för att utrona besättningens hälsotillstånd inför själva dopet. De som skall döpas åker nedför den såpade rutschbanan i en hopnickrad bassäng fylld med vatten och blir mottagna av väl insmorda kimirkfärgade badare och döps efter konstens alla regler.

Efter ett "uppriskande bad" och ett par dagar lägger vi oss på redden i Singapores väldiga hamnområde bland handelsfartyg från alla hörn på jorden. Bifogad karta visar trafiktheten i Malackasundet och Malaysias sydudde. Singapore är ett frihandelsområde och staden har blivit bunkringsplats och omlastningshamn för nästan all trafik.

Eftersom vi ligger på redden har "permissionsbåtar" chartrats in. Vi hoppar i land vid det gamla hamnkontoret från kolonialtiden i en stad där pågående uppbyggnader av moderna kvarter pågår. Mycket finns kvar av gamla Singapore med byggnader av kinesiska kvarter "China Town". Runt omkring trip-

par de snedögda pyjamasklädda kinesflickorna och det strömmar ut musik av amerikansk jazz blandat med kinesisk popmusik. Här kan man köpa kameror, kikare, filmkameror mm. pruta, diskutera, pruta igen och ändå tycks man bli lurad. Singapore är till

80% befolkat av kineser och resten är en blandning av olika nationaliteter. Religionen är buddhistisk.

Religionsbildaren Buddha var en filosofisk tänkande person. Buddhabilder finns att köpa i alla souvenirbutiker. Det finns många vackra platser att titta på i denna blandade stad. En förmögen kines har skapat en trädgårdsanläggning som kallas för "Tiger Balm Garden". Där kan man ströva omkring i jättestor växkabinett och studera kinesernas liv och filosofi. Där finns grupper av cementgjorda djur och människor som illustrerar kinesiska sagor.

På söndagen har vi ett barndop ombord. Det är familjen Hallerström som får sin dotter Helena Kristina döpt.

Vi lämnar Singapore den 10 januari 1955 och kommer ut i Syd kinesiska sjön. Vi går en nordlig kurs och kommer efter 5 dygn in i Menangfloden som mynnar ut i ett delta syd Bangkok. Floden, ibland med ganska

starka strömmar, försvårar tilläggningen och militärmusikkåren spelar tålmodigt obrutet omväxlande den svenska och thailändska paradmarschen tills fartyget är förtöjt (c:a 1 tim). Vi förtöjer på samma plats som fregatten Vanadis gjorde under sin världsomsegling 1883 – 1885.

Bilden visar Älvsnabben och fartygschefen kommandörkapten Edenberg och Fregatten Vanadis och fartygschefen kommandör Lagerberg.

I Menangflodens mynning kunde vi i den täta beväxningen av vass och annan vegetation bevittna traktens bebyggelse. Befolkningens bopålar med byggda bambuhyddor är svåra att upptäcka. Men det förefaller vara ett fritt och praktiskt leverne som befolkningen för. Så fort fartyget är förtöjt lägger sig kregjarebåtar, med sina frukter, till på utsidan. Bangkok är Thailands huvudstad och den moderna bebyggelsen gör intrång i ett tempelrikt kungarike.

Även här är buddismen den stora religionen. Det lär finnas över 300 tempel, som har olika benämningar. Vi besöker ett av dem "smaragdgröna templet" en imponerande praktfull skapelse med konstskatter i mosaikbilder och skulpturer av guld. Gatulivet domineras av restauranger, souvenirbutiker och exotiska miljöer. Fortfarande kunde man åka med rickshawn för en billig penning. På söndagen är det stor parad och uppvisning på National Stadion. Thailändska kadetter gör en perfekt uppvisning i olika formationer

och formerar bokstäverna WELCOME TO THAILAND. Våra aspiranter gör en gymnastikuppvisning, kanske i skuggan av den föregående uppvisningen. Det utväxlas även en fotbollsmatch och vattenpolo med förlust i båda fallen.

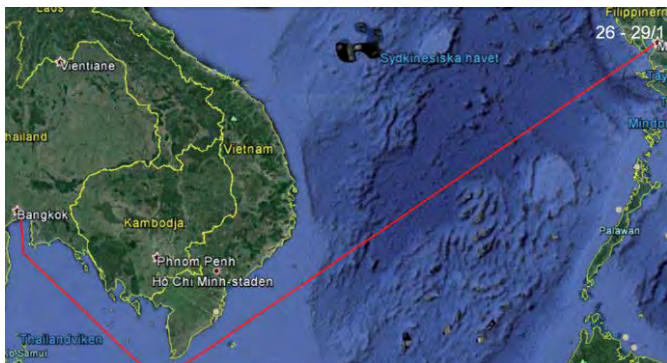
Efter underbara dagar i Bangkok kastar vi loss den 18 januari under musik av den thailändska militärmusikkåren och vinkande människor. Vi kommer åter ut i sydkinesiska sjön i hård vind och gropig sjö och stävar nu mot Manilla.

Fritiden ombord bedrivs på olika sätt. Man läser böcker, spelar något spel, skriver brev och mycket annat. För min del målar jag motiv, från olika hamnar, på skotten i mässar. Inför varje hamnbesök samlas vi på plattan (ett däck ombord) för att lyssna på föredrag om landet, natur, befolkning och annat. Vissa kvällar har vi, på plattan, skeppsaftnar vilket innebär fritt fram att genomföra egna framträdanden och sketcher.

På halvdäck kan man "gå på bio" och se populära filmer. Fritidsförströelser är det ingen brist på.

Vi närmar oss Filippinerna. Här går vi förbi kända krigsskådeplatser. På babordssidan har vi den ryktbara öfästningen Corregidor och efter ett tag dyker Bataanhalvön upp. Här överraskades

amerikanerna och filippinerna 1942 av häftiga japanska flyganfall med svåra förluster. General Mac Arthur, som var överbefälhavare för Stillahavsflottan, lämnade i sista stund Bataanhalvön med en torpedbåt och gick senare ombord på en ubåt. Hans sista ord var "I shall return". Det gjorde han. Från Australien organiserade han styrkorna och kunde 1945 återta förlorade områden.

Vi fortsätter in i Manillabukten i en farled som kantas med massor av vrak som vittnar om de hårda striderna och förtojer i Manilla 26 januari. I staden möter vi en blandning

av amerikansk, spansk och filippinsk affärsverksamhet. Vi kommer snart underfund med att det är ganska dyrt, men någon souvenir blir det alltid. Vid besök på militärkyrkogården nedlägger fartygschefen en krans på den ökände soldatens grav. Bilden visar kyrkogården med 80000 marmorkors.

Vi blir utbudna på olika sightseeingturer bland annat till ett ölbruggeri, San Miguel, som inte är

helt okänt. Här gällde det för svenska sjömän att klara besöket på ett värdigt sätt. Konsul Varland bjuder på en härlig trädgårdsfest. Det är en romantisk idyll med grönskande vacker park som belyses med kulörta lyktor. Här blir vi bjudna på helstekta grisar och exotiska rätter. Senare på kvällen framför en grupp ungdomar iklädda nationaldräkter

filippinska danser. En dans, som dyker upp ur minnet är "Tinkling". Den utförs mellan två bambustänger, som slås emot varandra av ett par efter ett visst rytmiskt schema. Det bör framhållas att mot bakgrund av den japanska ockupationen, som har satt djupa spår hos befolkningen kan man läsa i tidningar "a navy goodwill mission" med anledning av vårt besök

Under "pompa och ståt" lämnar vi Filippinerna den 29 januari 1955.

Korvgrill vid Marinstugan 20 januari

Vid pennan R Stang

Meddelande om denna aktivitet hade som vanligt mailats/skickats ut i god tid och givetvis förväntade vi i styrelsen oss att vi skulle få se många av våra medlemmar ut vid stugan. Vi hade ju ägnat så mycket tid för att knäpa ihop ett årsprogram som vi trodde att många skulle tycka om. Att inleda det nya årets aktiviteter med korvgrillning ute vid marinstugan har ju blivit lite av en tradition. Det har, under tidigare år kanske inte direkt varit någon kö ut till vägen för att delta men vi som varit med tidigare har under några timmar tillsammans haft väldigt trevligt.

Till årets begivenhet hade ett styvt dussin anmält intresse. I slutändan visade sig att blev elva som till en början i den bleka januarisolen träffades för att grilla och ha trev-

**Slut på friden.
Izla har kommit**

ligt tillsammans under några timmar.

Björn vår eminente stugfogde hade inte legat på latsidan.

Han hade kommit till stugan på fredag kväll hade under de tidiga förmiddagstimmarna röjt undan all snö med hjälp av en liten spade. Så när jag kom, rustad till tänderna med snöröjningsredskap i bilen en timma tidigare än övriga fick jag långnäsa, men tröstade mig med att det är tanken som räknas. Förberedelserna med grill och brasa blev klara. Elisabeth härjade i köksregionerna och snart var allt klart. De första som kom inkörande på gården var Håkan Linda och Gert. De två hundarna, Lycka och Izla, som redan innan de kommit ut ur bilen lät oss förstå att nu var det slut på friden. Sally, den Shetland sheepdog (Sonjas hund) som jag hade fått förtroendet att passa under eftermiddagen lyssnade uppmärksamt när hon hörde de andras skall redan innan de kommit

**Konspiration,
eller tjejsnack?**

ut ur bilen. Möjligt att hon kände igen sin dotter

Uppvaktad av hundar

Den alldeles egna grillen

Lycka. När de väl kom ut var det inte längre någon tvekan. Återseendet av kamraterna resulterade i att en vild jakt började. En jakt som aldrig ville ta slut.

Nästa bil med Kerstin, Inger, Stig och Lars Åke rullade in på planen och festen var igång. Björn hade varit och shoppat hundgodis något som de tre långhåriga snabbt fick korn på och när han bjöd runt blev han förföljd av

Lycka o Izla vet vad
Björn har i fickan

Och här står vi andra

de tre.

Gert och Håkan
håller sig nära

Ni lä-
sare som
kommer
ihåg vad
som under
åren skrivits

tidigare om korvgrill par-
ty, kan säkert erinra er om Kjells lite speciella böjelse när det är dags att grilla. Nej då duger inte den fina grillen med en perfekt glödbädd som han gjort i ordning, utan korven på ett spett och sedan ner i tunnan där det sprakar och knastrar. Där nere får den vara till den blir lagom svart och bränd.

Vi andra står troget vid grillen och i bästa samförstånd delar vi utrymmet på grillgallret. Det finns onekligen en annan fördel med detta. Om någon av grillarna tillfälligt

Kjells andra

skul-
le
behöva
lämna
sin korv

utan att ha uppsikt över den och kunna vrida den runt med lämpligt intervall, kan man räkna med att någon annan sköter uppgiften som om det var hans egen lilla korv.

Vi gick efter att ha grillat oss nöjda och mätta in och drack kaffe. Inga livsavgörande beslut fattades under dessa timmar vi var tillsammans, men det var som vanligt mycket trevligt.

De tre hundarna tyckte som vi. Detta gör vi gärna om nästa år

Inga beslut bara trevligt

Hälsning från Kassören

Även under 2017 har engagemanget från medlemmarna varit stort i FM Nynäshamn och det gäller allt ifrån deltagande i olika aktiviteter till ekonomiska bidrag. Som kassör vill jag särskilt tacka för att:

Insamlingen till FM-tidningen gav 2.500 kr som jag kunde skicka in till Riksförbundet la-gom till Jul. Kanslichefen Lennart Bresell hälsar och tackar. Enligt Lennart är FM Nynäs-hamn den förening som bidrar mest, i förhållande till antalet medlemmar!

Cykeltävlingen Velothon gav oss chansen i år igen att ställa upp som funktionärer och Kjell lyckades samla ihop 17 villiga. Detta inbringade 11.900 kr - ett bra tillskott i FM Nynäshamns kassa! Som ett litet tack till alla som ställt upp bjuder föreningen på en soppmiddag till varje funktionär under våren. Och så hoppas vi på en ny chans och många villiga i september i år.

Lotteriet på LilleJul förhöjde stämningen och gav oss en spännande stund, då flera mycket fina priser hade skänkts som vi gärna ville vinna. Dessutom fick vi in 2.000 kr till föreningskassan, vilka tillsammans med andra inkomster blir en bra grund för vårt förestående 80-års jubileum som skall firas i slutet av 2018.

Tack och varma hälsningar

Linda

In Memoriam

En kamrat har lämnat oss

Ivar Sjöberg, 22 maj 1938 - 10 januari 2018.

Ivar började sin militära bana 1956. Han antogs till ubåtsmatros med hydrofon som yrke.

Efter några år slutade Ivar i Flottan och sökte sig ut i det civila. Han återkom till Flottan efter en kortare tid i det civila. Efter återkomsten genomgick Ivar Intendentturskurs.

Ivar tjänstgjorde bl a på HMS Belos som Intendentturchef.

Ivar var känd som en god kamrat och saknaden efter honom är stor.

Inge Saxvall

MARINSTUGAN

Vår Marinstuga trivs alldeles förträffligt nu. Allting fungerar bra, värmen står på, de nyinstallerade värmekablarna värmer ingående vatten så vi behöver inte mer bekymra oss för frusna vattenledningar och taket håller tätt.

Vår gedigne stugfogde har för hand skottat upp infarten till stugan så att man kan köra in bilarna vid besök där.

Till våren ska vi ta hand om uteväggar och vindskivor både på stugan och lillstugan som måste skrapas och målas. Det kommer en särskild kallelse till detta.

Inne i stugan har vi nu ett stort antal museala marinprylar som hänger på väggarna. Det är bl a den originala frälsarkransen från jagaren Klas Horn, en stävmodell från kryssaren Tre Kronor och en massa tavlor med marina miljöer. Allt detta är verkligen värt ett besök i stugan. Kontakta stugfogden Björn eller någon annan i styrelsen så får ni koden till larmet.

Björn och Kjell

Ni är alltid

Välkomna

att besöka stugan

**FLOTTANS MÄNS LOKALFÖRENING 11
I NYNÄSHAMN**

Den glade kocken

BALDER

Tel: 08-520 140 42

Dagens lunch 70 kr

Öppettider Må --- Sö 1030 -- 1430

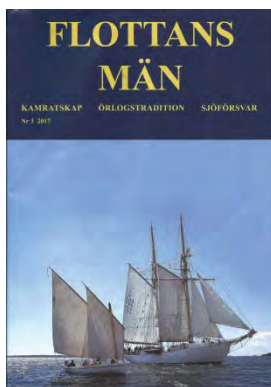
Även Beställningar o Catering

*Alltid två varmrätter att välja på
Hembakat bröd, soppor
salladsbuffé, måltidsdryck och
kaffe*

*"Vi tackar Balder för våra trevliga soppkvällar och fester!
Prova även Balders lunch!"*

*Karlssons köttbod&Catering
Fredsgatan 10
149 30 Nynäshamn
Telefon 08-500 494 10
info@karlssonskottbod.se*

*"Visa ditt medlemskort Flottans Män i
Nynäshamn så får du 5 % rabatt när du handlar.
Det tackar vi för!"*

*"Vi tackar alla medlemmar som gett
och ger bidrag till tryckningen av
vår uppskattade tidning Flottans Män!"*

